

ЛІТЕРАТУРА:

1. Харитонов Є.О. Цивільне право України: підручник / Є.О. Харитонов, О. В. Старцев. 2-е вид. перероб. і допов. – К.: Істина, 2007. – 816 с.
2. Цивільний кодекс України: чинне законодавство із змінами та допов. на 15 січня 2016 року: Офіц. текст. – К.: Алерта, 2016. – 322 с.
3. Великорода О.М. Становлення інституту довічного утримання // Право України. – 2003. – №12. – С. 200-206.

Щербань Анастасія Віталіївна,
студентка 4 курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник – асистент Галупова Л. І.

ПРОЦЕДУРА ВИЗНАННЯ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ ДОБРЕ ВІДОМОЮ

Серед широкого різноманіття наявних торговельних марок особливе місце посідають так звані добре відомі торговельні марки. Добре відомі – це такі торговельні марки, які знайомі великому колу осіб у певному секторі суспільства завдяки їх довготривалому вживанню для позначення певних товарів та послуг.

Згідно з законодавством України, добре відомими в можуть бути визнані:

- торговельні марки, що одержали правову охорону на території України у якості знаків для товарів та послуг;
- торговельні марки, що одержали правову охорону на основі міжнародної реєстрації на території України;
- позначення, які дійсно використовуються як торговельна марка, але не мають правової охорони, тобто незареєстровані позначення [1].

Дослідженню питань правової охорони та процедури визнання добре відомої торгівельної марки приділяли свою увагу такі вчені та науковці, як Н. П. Грешньова, Л.Д. Романадзе, Т. С. Демченко, М. Шаманович, Е. А. Зайцева., А. О. Козинець, А. П. Рабець та інші спеціалісти у галузі інтелектуальної власності. Проте варто зауважити, що саме в Україні наукових досліджень специфіки процедури визнання торговельної марки добре відомої було здійснено небагато, саме тому чимало питань залишаються недослідженими і зараз.

Питання процедури визнання торговельної марки добре відомою регулюються Законом України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», Паризькою Конвенцією «Про охорону промислової власності»,

Постановою КМУ № 1716 від 23.12.2004 р. «Про затвердження Порядку сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності», Наказом Міністерства освіти України «Про затвердження Порядку визнання знаку добре відомим в Україні Апеляційною палатою Державного департаменту інтелектуальної власності», Наказом Міністерства освіти України «Про затвердження Регламенту Апеляційної палати Державного департаменту інтелектуальної власності».

Відповідно до Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», торгова марка може бути визнана добре відомою в судовому порядку або рішенням Апеляційної палати Державного департаменту інтелектуальної власності.

Щодо судового порядку, то варто зазначити, що на загальних засадах до суду подається позов про визнання торговельної марки добре відомою. Проте кількість подібних позовів значно мала. Наприклад, відомою є справа № 21/609 за позовом Макдональдс Корпорейшн до Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України та відкритого акціонерного товариства «Роси Буковини» про визнання знаків для товарів і послуг за свідоцтвами України № 4959, 4960, 4963 добре відомими в Україні станом на 5 грудня 1995 р та визнання свідоцтва № 16175 недійсним. Рішенням господарського суду міста Києва від 15 березня 2004 р., залишеним без змін наступними інстанціями, позов задоволено [2, с. 141].

Більшість торговельних марок визнається добре відомими в Україні Апеляційною палатою. Апеляційна при міністерстві економічного розвитку і торгівлі – це колегіальний орган, який розглядає заперечення проти рішень Міністерства економічного розвитку і торгівлі відносно набуття прав на об'єкти права інтелектуальної власності та заяв про визнання знаків для товарів і послуг добре відомими в Україні.

Процедура визнання торговельної марки добре відомою включає в себе певні етапи. По-перше, особа, яка вважає свій знак добре відомим в Україні, або її представник мають подати заяву разом з додатками до Апеляційної палати. Заява повинна стосуватися лише одного знака. Потім протягом десяти днів від дати надходження заяви розпорядженням голови Апеляційної палати призначається колегія Апеляційної палати у складі п'яти членів.

Щодо етапу розгляду заяви, то він включає в себе: її попередній розгляд та розгляд на засіданні. Під час попереднього розгляду заява і додатки до неї реєструються та перевіряються на відповідність вимогам. Після перевірки заявнику протягом десяти днів від дати призначення колегії направляється повідомлення про прийняття заяви до розгляду. Далі один з членів колегії за дорученням головуєчого проводить підготовку до розгляду заяви в засіданні.

Після закінчення підготовки заяви до розгляду призначаються дата і час проведення засідання.

Розгляд заяви на засіданні проводиться в час та в місці, які указані в повідомленні про запрошення на засідання, він відбувається усно і при незмінному складі колегії. При розгляді заяви колегія повинна заслухати пояснення заявника, безпосередньо дослідити докази, якщо залучений експерта, то заслухати його висновок, оглянути речові докази ознайомитися, з письмовими доказами.

Під час прийняття рішення колегія вирішує питання відносно наявності обставин, якими обґрунтовувалася заява та якими доказами вони підтверджуються; наявності інших фактичних даних, які мають значення для розгляду заяви, а також доказів на їх підтвердження; задоволення заяви чи відмови в її задоволенні. Рішення приймається більшістю голосів усіх членів колегії [3].

Відомості про знак, який визнаний добре відомим в Україні за рішенням Апеляційної палати, публікуються в офіційному бюлетені «Промислова власність».

Отже, дослідивши законодавство України та проаналізувавши статті вчених у сфері інтелектуальної власності, варто зазнати, що слід більше приділити увагу розгляду процедури визнання торговельної марки добре відомою саме в судовому порядку.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 1995, № 1, ст.1) [Електронний ресурс]. – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3689-12>
2. Романадзе Л. Д. Порядок визнання торговельних марок добре відомими в Україні / Л. Д. Романадзе // Актуальні проблеми держави і права: збірник наукових праць. – Одеса: Юридична література, 2010. – Випуск 53. – С. 140-144.
3. Порядок визнання знака добре відомим в Україні Апеляційною палатою Державного департаменту інтелектуальної власності, затверджений наказом Міністерства освіти і науки України від 15 квітня 2005 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0471-05>